

W księżycową noc (piosenka o Poznaniu) (1946)

Pani Marii Nadolnej poświęcam

Andante (oryg. Lento)

muz. i sł. Stefan Gościński

Vocal

Fort.

mf *sfz* *p*

— row · skie już nie mę · czą nas hor · dy, Po „Ges · ta · po” zgi · nął ślad, Już tak dawno Ber · lin padł, co gra · bił, ka · to · wał i
myś · li, ci · chy ból i ma · rze · nia. Tyś przez wie · ki prze · trwał sam I po · ma · gał w wale nam, Gdy du · cha zni · we · żyć chciał

kradł! Le · głaś w gruzach, u · ko · cha · na War · sza · wo! O · ku · pi · łaś swo · ją wol · ność tak krwa · wo! Dziś na
cham! Ta · ki dro · gi wszystkim nam Plac Wol · ność ci Z Bi · blio · te · kę dzi · siaj wo · ła: „li · toś ci!” Świę · ty

us · tach wszyst · kich Ty nam wy · cis · kasz o · czu · lży, „Pio · sen · ką o mo · jej War · sza · wie!” W księ · ży · cę · wą noc
Marcin w gru · zach legł, Bóg tak chciał, cho · ciaż go strzegł Przez wie · ki i przez ca · ła · ta... ref.

rit.

— nad Wartą Pa - no - ra - ma zgłiszcz — u - par - ta Przy - pomi - na mi, że i bied - ny Ty, Poz - na - niu znasz

lzy. Że Cię bo - li to, — co in - nych I że by - leś też — bez wi - ny I że ra - ny masz,

Któ - re dob - rze znasz, Poz - na - niu Ty nasz. Ser - ce mi — z bólu dziś pę - ka, gdy na zgłiszca spoj - rzę Twe,

Sen z po - wiek spē - dza ud - rę - ka: Kie - dy zo - ba - czę Cię znów. Jak za dawnych lat — kwitną cym, Us - miechnię tym i —

— gosz - czą - cym Sta - ro - pol - ską krew, Pio - senkę i śpiew, Poz - na - niu Ty nasz... Po - zos - nasz... nasz...